

La opini3n

Manolo Gal3n
BATLE D'ARTÀ

El cam3 d'Artà

La presència humana per aquestes terres del nord-est de Mallorca es remunta a l'època pretalaiòtica. D'aquesta ocupaci3, en tenim constància avui gràcies als vestigis de la història, representats en el poblat de ses Païsses i el talaiot de sa Canova o, més endavant, en el monestir de Santa Maria de Bellpuig, que significà el repoblament d'Artà després de la invasi3 musulmana i que, recentment, ha estat notícia ja que serà objecte d'un pla d'intervenci3 patrimonial per part del Consell de Mallorca. Sabem que hi érem i què fèiem, però reconec que m'hagués agradat tenir més detalls de què es movia o què es cuinava a Artà en aquella època, cosa que serà ben complicat saber.

Precisament aquí, en el llegat testimonial de l'actualitat de cada època, consider que radica la importància dels mitjans de comunicaci3 i, en aquest cas, més concretament del diari **Última Hora**, que enguany celebra el seu 125è aniversari i que ha estat observador imparcial de les vicissituds de la comarca per informar puntualment la ciutadania d'allò que succeïa. I és per aquesta contribuci3, a més de per la iniciativa de recollir les notícies més importants d'Artà en aquests 125 anys, que no dubtarem ni un moment d'acompanyar el diari en l'edici3 d'aquest especial que teniu a les mans i que esper que sigui del vostre grat.

La protecci3 del territori i la conservaci3 de la riquesa natural del municipi són part del nostre tarannà, un fet que queda palès en la quantitat d'informacions aparegudes durant més de cent anys, de les quals aquí teniu exemples, com la declaraci3 del Parc Natural de Llevant o els desgraciats incendis que hem patit. És interessant, també, recordar esdeveniments de gran rellevància en el seu moment, com la inauguraci3 de la central elèctrica l'any 1901, una qüestió d'actualitat aquests dies; l'arribada del tren a Artà; la restauraci3 de la Mare de Déu de Sant Salvador; o el naixement, el creixement i el desenvolupament de la Colònia de Sant Pere, entre d'altres.

Artà continua el seu camí, un camí que desitj que d'aquí a 125 anys més pugui ser tan ben contactat com ara, encara que jo no ho vegi.